

	Ökológiai kapacitás (ha/fő)	Ökológiai lábnyom (ha/fő)	Ökológiai deficit (ha/fő)
Világ népességére vetítve	2,1	2,8	-0,7
Hollandia népességére vetítve	1,7	5,3	-3,6
India népességére vetítve	0,5	0,8	-0,3
Japán népességére vetítve	0,9	4,3	-3,4
Magyarország népességére vetítve	2,1	3,1	-1,0
Németország népességére vetítve	1,9	5,3	-3,4
Egyesült Államok népességére vetítve	6,7	10,3	-3,6

A számok azt mutatják, hogy a föld minden emberére számított eltarthatósági feltételt már 1997-ben 0,7 ha-val meghaladtuk. Érzékeltek továbbá azt, hogy az erőforrások fenntarthatóságának vannak kritikus pontjai. Nehéz feladat a szociális jobblét elérése anélkül, hogy az ökológiai eltartóképességet csökkentene-

nénk? Ezért is fontos a *tájegységi erőforrások kíméletes használata vagy a helyi tőke kiáramlásának korlátozása*, belső körfolyamatok elősegítése, figyelemmel több szerves fejlődést korlátozó jelenségre stb. (A „kihelyezett tőke” kizsákmányolja a helyi erőforrásokat.) A természeti környezetet érintő minden be-

avatkozás tehát gondosabb költség-hason elemzést igényel, az erdőnél is, mint egyik igen felértékelődő, megújuló természeti erőforrásnál. Ezekhez alapvető az eddig beidegződött gondolkodásmód irányválttatása.

A véleménycserébe bekapcsolódtak: dr. Mészáros M., dr. Sáros Á., Jancsó G., Kis F., dr. Zádor M., Köveskúti Gy., Pap E., dr. Tarján L.-né, dr. S. Nagy L.

Az előadást követően javaslatok hangzottak el a 2001. évi munkaprogramra, folytatva a hasonló jellegű témák megvitatását. A Szakosztály keressen lehetőséget tapasztalatcsere jelleggel kihelyezett ülések szervezésére. A vidékfejlesztés új kihívás, amelyben ajánlatos a közreműködés formáit kialakítani.

Dr. S. Nagy. L.
szakosztály-elnök

Véssey Tibor aranyokleveles erdőmérnök (1917–2000)

Családja, barátai, munkatársai és ismerősei 2000. december 4-én vettek végső búcsút Véssey Tibor barátunktól a Magdolnavárosi plébániatemplomban, meghitt, bensőséges gyászmise keretében. Hosszú, tevékeny, szép életpálya ért ezzel véget.

Az elmúlt XX. század első felében jól ismert, nagy Véssey-család tagjaként 1917. június 10-én Tatabányán született. Középiskoláit a győri bencés gimnáziumban kezdte és a pesti Madách Gimnáziumban fejezte be. 1936-ban iratkozott be Sopronban a Műegyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Karára, és ott szerzett 1941 októberében erdőmérnöki oklevelet.

Szakmai életpályájának első, az akkori történelmi időkre jellemző, meglehetősen hányatott szakasza Kárpátján kezdődött. 1941 novemberében a Bustyaházi Erdő-

igazgatósághoz kapott kinevezést. A hivatalos esküt ott tette le, és annak állományában volt egészen a háború végéig, de hivatali kinevezésével egy időben behívták katonának. Tényleges katonai szolgálatát 1941 októbertől 1942. szeptember 1-éig a komáromi tábori tüzérezrednél töltötte. Onnan – a geodéziai képzettséggel rendelkező mérnökök részére kiírt pályázat elnyerésével – a Honvéd Térképészeti Intézetbe került, és katonai szolgálatként – sok más erdőmérnökkel együtt – a bécsi döntésekkel 1938 és 1940 között visszacsatolt kárpátjai és erdélyi területek hártárijelölésének háromszögelési munkáiban vett részt.

1944 végén orosz fogságba esett. Onnan – feltehetően a Bustyaháza történet kinevezésének és így kárpátjai illetőségének köszönhetően – viszonylag hamar kiszabadult és 1946 májusában már a MÁLLERD Budapesti Erdőgazgatóságának pusztavacsi erdőgondnokságához kapott beosztást. 1946 közepén a volt német tulajdonú birtokokat – nemzetközi egyezmény alapján – szovjet tulajdonba kellett átadni. Pusztavacs Coburg herceg birtokához tartozott, így a tulajdonrendezés következtében az is a Magyarországi Szovjet Javakat Kezelő Hivatal fennhatósága alá került. Az ott dolgozóknak, Véssey Tibornak is, kötelezvényt kellett aláírniuk, hogy az új szervezetben vállalják a munkát.

Ebben a helyzetben, két éves pusztavacsi erdőgondnoki szolgálat után, 1948 végén az ugyancsak a Szovjet Javakhoz tartozó cserépfalui erdőgondnoksághoz helyezték át, szintén erdőgondnoki megbízással. Időközben azonban, 1950 elején a Szovjet Javak kezelésében lévő birtokokat átadták a magyar államnak, így a cserépfalui erdő-

gondnokság, egész személyzetével együtt, az Egri, majd a Miskolci Erdőgazdasági Nemzeti Vállalat felügyelete alá került. Tibor itt dolgozott 1950 közepéig.

Ezt követően rövid ideig az Ikervári Erdészeti Szakiskolán, majd 3 évig a Fertővidéki Erdőgazdaság szanyi erdőgondnokságán, ezután 6 éven át, egészen 1960 végéig a Bajai, illetve a Dunaártéri Állami Erdőgazdaságnál dolgozott, főmérnöki, illetve fahasználati vezetői munkakörben.

Ez utóbbi már életének megállapodott, kedves, örömteli időszaka volt. Az egész, mintegy 40 ezer hektár kiterjedésű, a fakitermelés terén legnagyobb erdőgazdaság fahasználati és fakereskedelmi tevékenységét irányította eredményesen, nagy megbecsülés mellett. Az ő kezdeményezésére valósult meg akkor, a faanyagmozgatás ésszerűsítése céljából a Pörbölly-Gemenc dunai rakodó közötti erdei vasút építése is, melynek tervezésében is tevékenyen részt vett.

1960 végén az Országos Erdészeti Főigazgatóság tervfőosztályára kapott meghívást. Azt elfogadta, így 1961–1967-ig az OEF, majd annak 1967. évi megszűnésétől kezdve egészen 1978. március 15-én bekövetkezett nyugdíjazásáig a MÉM közgazdasági főosztályába beolvadt erdészeti részlegekben, 17 éven át ugyanannak a kis csapatnak szeretett és megbecsült tagjaként dolgozott.

Az 1960-as években nagyszerű munkát végzett, Makkay Zoltánnal és Bárdosy Lászlóval együtt, a fakitermelés választék-összetételének és jövedelmezőségének javítása érdekében az addig ismeretlen új választékok, a bordafa, bányadorong és féldorong termelésének bevezetése, majd – Krasznai Jánossal együtt – a papírfatermelés jelentős

növelése és a cser, bükk, gyertyán papírfatermelés bevezetése terén.

Nyugdíjazását követően 7 éven át az Állami Gazdaságok Központjában a cellulóznáyrások kitermelésének szervezése, a termelés mennyiségének és választék-összetételének tervezése terén szakértőként dolgozott. 1985-től kezdve, súlyos betegségének elhatalmasodásáig az Országos Trófeabíráló Bizottságnál a trófeabírálati törzskönyveket vezette, s azok statisztikai feldolgozását végezte.

Minden munkaterületen lelkiismeretes, alapos, jó munkát végzett. Mindenütt szerették és megbecsülték. Jó kedélyű, kiegyensúlyozott, szerény, csendes ember, őszinte jó barát volt. Soha nem gyúlt haragra. Tarokkpartnerei is nyugodt, kulturált játékosként emlékeznek rá. Mindenki szerette és megbecsülte.

Az utolsó két évben egyre súlyosbodó betegségét rendkívüli türelemmel és önfeleggyelemmel viselte. A múlt év február elején, amikor a régi kis csapat összejövételére még eljött, észre sem vettük, hogy beteg, pedig akkor már súlyos betegségben szenvedett. Még szeptemberben is, amikor utoljára meglátogattam, nem sejtettem, hogy három hónap múlva már búcsút kell vennünk tőle. Soha nem panaszkodott, csak tűrt, csendben. Még az megadatott Néki, hogy 50. házassági évfordulóját 1999. november végén családja körében, vidám, kedves mosollyal az arcán, megünnepelhesse. Egy évvel később, 2000. november 13-án hajnalban, Isten kegyelméből megbékélten, szép csendben hunyt el. Joggal elmondhatta volna, hogy „*Ama nemes barcot megbarcoltam, futásomat elvégeztem, a bítet megtartottam.*” – Felesége, három gyermeke és kilenc unokája gyászolja.

A december 4-i gyászmise után, december 18-án az a kis csapat, amely 17 éven át együtt dolgozhatott Veled, még egyszer összejött az Egyesület klubhelyiségében, hogy erdészként is elbúcsúzzunk Tőled. Gyertyát gyújtottunk, Rád gondoltunk, elénekeltük az erdészhimnusz és Lengyel Gyurka kis versével így búcsúztunk:

Charon ladikjával
Elmentél örökre
Át, a túlsó-parti
Zöld vadászmezőkre,
Ahol nincs fájdalom,
Sem kétség, sem bánat,
Ahol az angyalok
Szépen muzsikálnak.
Elváláskor csak az
Egyetlen vigaszunk:
Ha megérdemeljük,
Az Úr színe előtt
Újra találkozunk.

Kedves Tibor! Köszönjük, hogy barátaid, 17 éven át munkatársaid lehettünk. Hiányozni fogsz nekünk, de amíg élünk, emlékezni fogunk Rád igaz, baráti szeretettel. Isten Veled! Nyugodjál békében!

Budapest, 2001. január 7.

Halász Aladár

Búcsú Szűcs Ferentől
Elhangzott a Farkasréti temetőben a
gyászszerbartáson
2001. január 10-én

Itt hagyta bennünket, Feri. Megérkezett a húszadik század hajnalán a békés nagyenyedi szülői házba, Erdélybe, a Millennium hangulatában, az akkori Nagy-Magyarországra és elmentél a húszadik század alkonyán, két világháború, forradalmak, rendszerváltások után a területnek negyedére csökkent trianoni Magyarországról. Életed hű képet ad az ország történelme egyik legviharosabb évszázadáról.

Most eljöttünk utolsó beszélgetésre hozzád, az ország legidősebb erdészéhez feleséged, fiad, rokonságod, erdészbarátaid, mindazok, akik szerettek és tiszteltek Téged, hogy röviden számot adjunk életed közel évszázados tapasztalatáról, szellemi örökségedről, amit megőrzésre ránk hagyta.

Életed első üzenete törhetetlen magyarságod. Igaz, szülőtte voltál Erdélynek, ez a föld nevelt arra, hogy sohasem szabad feladni harcot; ez a hit és a vele párosult gyakorlatias magatartás, helyzetfelismerés eredményezte, hogy Erdély maradt meg egy évezreden át folyamatosan a magyarság őrhelye. Ez tett képessé téged is arra, hogy diákkorodban, mikor az első világháború után Erdély már elveszett, de még az érettségidig, Nagyenyed csodálatos szellemét szívd magadba, de ezután el tudjád vé-

gezni Bukarestben, a Műegyetemen a természettudományi szakot, és amikor román katonának hívtak be, helyt tudj állni a román hadsereg királyi gárdájában is. Majd Magyarországra kerülve és erdőmérnöki diplomát szerezve Kárpátalja hegyei, folyói között oldottad meg az ottani nehéz, gyakorlati erdészeti feladatokat. Szakmai pályád csúcán az országos erdőrendezés vezetője voltál, ami talán a legnagyobb felelősséggel járó erdészeti feladat.

Az erdélyi szellem segített abban, hogy a második világháború után, amikor száz-ezrek számára töprengő kérdéssé vált a „menni vagy maradni”, és ha maradni, akkor „cselekedni vagy visszahúzódni”, számokra egyértelmű volt, hogy neked maradni és vállalni kellett a sötét felhőktől terhes bizonytalan jövőt mind a második világháború, mind az októberi forradalom után.

Életed második üzenete az emberek, főleg a bajba jutottak megsegítése. Sokan nem is tudják, hogy mikor és hogyan menttetted meg őket a börtöntől vagy állásuk elvesztésétől, amikor 1948-ban munkahelyedet, a Pénzügyi Központ teljes revizori karát – veled együtt – áthelyezték az újonnan szervezett, Állami Ellenőrzési Központba, amelynek erdészeti előadója lettél. Akkor naponta tucatjával kerültek osztályotokra a politikai vezetőknek küldött rágalmozó feljelentések ártatlan emberek ellen mezőgazdasági és erdészeti szakmai ügyekben. Volt bátorságod a legveszedelmesebbeket megsemmisíteni és többségét úgy kezelni, hogy az ártatlanoknak baja ne legyen. Ezt a magatartásodat az állandó idegfeszültség és a lebukás rettegő veszélye fenyegette, de a segítségnyújtásban sohasem késlekedtél, engem is te mentettél meg akkor. Évtizedek múlva szerényen, csendesen csak annyit jegyeztél meg: „Amíg én az állami Ellenőrzési Központban dolgoztam, egyetlen erdőmérnöknek sem történt baja...”

Végül a harmadik tiszteletreméltó vonása egyéniségednek a szilárd, egyenes jellem, a hűség az erkölcsi alapelvekhez, az adott szó becsülete, mindaz, amire mint alapokra egy tartós társadalomnak épülnie kell, és amit ma egyházak, politikusok, gondolkodók a mai társadalomban jogosan hiányolnak.

De ez már nem a mi feladatunk. Te megtetted, amit Isten Rád kötelességül kiszabott, lelked ott vándorol már Nagyenyed tájain, Erdély hegyei, völgyei fölött, keresve az elrendelt végleges helyet, ahol – reméljük – rövidesen találkozunk.

Isten veled, Feri!

Madas András

***Szeretne ön egy New York-i
utat nyerni?***

*Ha igen, akkor vegyen Ön is részt
akciónkban!*

*A részleteket megismerheti OSSO
gyűjtőhelyeinken.*

Cégünk 30 éve világviszonylatban a legnagyobb

HULLOTT AGANCS

**kereskedő. Ebben a szezonban is minden mennyiségben,
a legkedvezőbb áron vásároljuk az agancsot.**

- **Készpénzfizetés**
- **Az ÁFA-körbe bejelentkezett jogi és természetes személyeknek a 25% ÁFA-t is kifizetjük.**
- **Azoknak a beszállítóknak, akik nem tartoznak a vadászatra jogosultak körébe, gyűjtési engedéllyel kell rendelkezniük.**

OSSO gyűjtőhely

Mágocs

az AVANTI benzinkútnál (Sternér György), Tel.: (72) 451-395

Nyitva: 8.00–12.00 óráig

OSSO gyűjtőhely

Bak

Kossuth u. 15. (Laki Tamás), Tel.: (92) 481-207

Nyitva:

hétköznapi: 14.00–19.00

szombat: 8.00-18.00

vasárnap: 8.00-14.00

ERDEI TERMÉK KB. Kft.

Kaposvár

Cseri u. 24. (Vígvári József), Tel.: (82) 421-057

Nyitva: 9.00–16.00 óráig

Az Ön megbízható és korrekt partnere

... vad felvásárlás és feldolgozás

... vadászatszervezés

... értékesítés
bel- és
külföldön

VADEXPORT ÜZEM

2890 Tata,
Toldi Miklós u. 15.
Tel.: 06-34/487-244
Fax: 06-34/480-244

IRODA

1052 Budapest,
Városház u. 14/1.
Tel.: 06-1/318-5545
Tel.: 06-1/318-5499
Fax: 06-1/266-0222